

Hyvä seurakuntamme jäsen,

Kutsumme Sinut keskustelemaan ja päättämään nykyisen kirkkorakennuksemme ja tonttimme myymisestä ylimääräisessä seurakunnan yhdistyksen kokouksessa su 27.11.17 klo 12.30 alkaen.

Jyväskylän helluntaiseurakunnan yhdistys ry:n hallitus

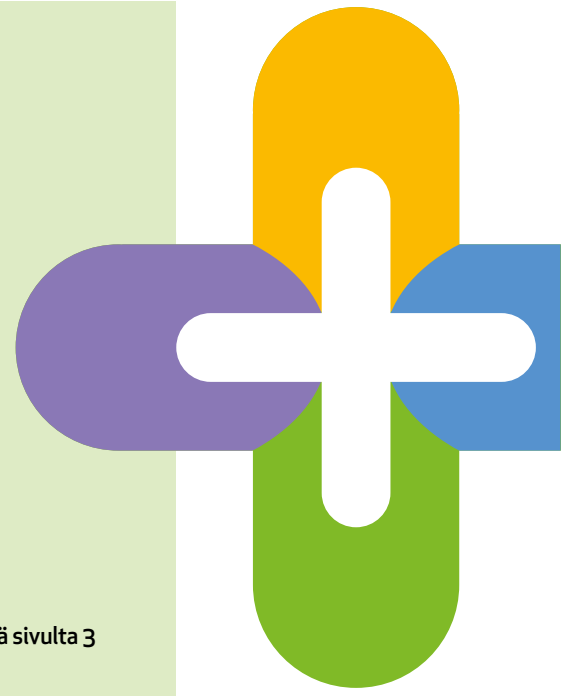
Myönteisyys kasvanut, mutta muutos vaatii aikaa

Jukka Piirainen on seurannut helluntailiikkeessä käytyä naiskeskustelua lähietäisyydeltä 90-luvulta asti. Tällä hetkellä Piirainen vii-meistelee aiheeseen liittyvää väitöskirjaansa, jossa hän tutkii asenteita naisvanhimmuutta kohtaan Suomen helluntailiikkeessä.

VALOKUVA: MIKA HAAPOLA

Lue lisää sivulta 3

KESKIPIISTE

5
2016

JYVÄSKYLÄN HELLUNTAISEURAKUNNAN LEHTI

Keskustelua naisten palvelutehtävistä

Maailmanlaajuisesti kasvanut helluntailiike syntyi 1900-luvun alussa Hengen lahjojen yliluonnollisen toiminnan myötä. Los Angelesissa tapahtuneen Hengen vuodatuksen yhtenä näkyvänä seurauksena oli uskovien samanarvoisuus, joka ylitti yhteiskunnalliseen asemaan, rotuun, kansallisuuteen ja sukupuoleen liittyvät raja-aidat.

Kansainvälisessä helluntailiikkeessä ajatellaankin yleisesti, että Uuden testamentin kuvaamalle seurakunnan tehtävälle ja palvelutyölle on ominaista karismaattisuus, jossa Pyhä Henki antaa uskoville voiman, kutsuu tehtäviin ja jakaa armolahjoja Kristuksen ruumiin rakentamiseen. Ikä, sukupuoli, sosiaalinen asema, rotu tai kansallisuus eivät rajoita lahjojen saamista (Ap. t. 2:17, 38-39).

Naiset ovat toimineet alusta alkaen helluntaiherätyksen välikappaleina. Heidän toimintaansa on kuulunut evankelistoina ja lähetystyöntekijöinä myös seurakuntien perustamista ja johtamista.

Vaihtelevia käytäntöjä

Suomen helluntailiikkeen alkuaikoina keskeisissä roolissa toimivat monet naiset, kuten Helsingin Kallion y-

teiskoulun johtaja Hanna Castrén ja Pohjanmaalla vaikuttanut ruustinna Nora Pöyhönen. Castrénia kutsuttiin 1900-luvun alkuvuosikymmeninä Ristin Voiton palstoilla jopa helluntaiherätyksen äidiksi. Lisäksi monet varhaiset naisevangelistat, kuten Lydia Korpi, olivat ratkaisevassa roolissa helluntaiseurakuntien perustamisessa ympäri maata.

Käytännössä naiset vaikuttivat ennen toista maailmansotaa myös seurakuntien johtotehtävissä. Esimerkiksi Oulun helluntaiseurakunnan vanhimmistossa tiedetään olleen eräässä vaiheessa ainoastaan naisia.

Kun helluntaiherätys Suomessa vakiintui, Raamatun tulkintalinjaksi omaksuttiin naisten rajaaminen seurakunnan johtamisen ja vanhimiston jäsenyyden ulkopuolelle. He eivät aina saaneet toimia myöskään raamatunopettajina. Vastaavaa ke-

VALOKUVA: JYRKI PALMI

Edesmennyttä lähetystyöntekijää Sisko Nykästä onnittelivat hänen 90-vuotispäivillään muun muassa lähetystyöntekijät Anna-Liisa Antturi sekä Toivo ja Maija-Liisa Keränen.

hitystä ei ole tapahtunut kaikkialla kansainvälisessä helluntailiikkeessä. Esimerkiksi maailman suurin helluntailiikkeen kirkkokunta, amerikkalainen Assemblies of God, sallii naisten toimia kaikissa seurakunnallisissa palvelutehtävissä. Sama käytäntö on myös muun muassa Ruotsin, Norjan ja Englannin helluntailiikkeissä.

Aihe uudelleen esille

Kysymys naisen asemasta ja palvelumahdollisuuksista Suomen helluntai-seurakunnissa on noussut viime vuo-

sina uudelleen esiin. Aihe on varsin kipeä erityisesti niille naisille, jotka ovat tietoisia kutsumuksestaan ja haluaisivat palvella omilla lahjoillaan seurakunnassa, mutta huomaavat, että sukupuoleen liittyvät asenteet ja vakiintuneet käytännöt rajoittavat heidän palvelumahdollisuuksiaan. Erityisesti herätysliikkeen nuoren sukupolven näkökulmasta kysymys on ajankohtainen ja tärkeä.

Kysymys naisten asemasta oli esillä helluntaiherätyksen Talvipäivillä 2000-luvun vaihteessa. Aihetta käsiteltiin silloin erillisessä toimikunnassa, jonka julkaisema raportti jakoi vahvasti mielipiteitä. Vaikean

asian yhteinen käsittely jäi tuolloin kesken ja hautautui useiksi vuosiksi.

Seurakunnan naistyöntekijöihin suhtautumisessa ilmenneiden ongelmien vuoksi aihe nousi esille jälleen muutamia vuosia sitten. Myös Raamatun tulkintaan liittyvä teologinen kirjallisuus on herättänyt keskustelua naisten roolista helluntailiikkeessä sekä antanut aihetta sen uudelleenarviointiin.

Suomen Helluntaikirkon hallitus pyysi keväällä 2013 eettis-opillista toimikuntaa valmistelemaan lau-

Jatkuu seuraavalla sivulla

Saako nainen palvella seurakunnassa?

Helluntailiikkeessä on viime aikoina käyty vilkasta keskustelua naisen palvelutehtävistä seurakunnassa. Teemaan liittyvät alustukset ja keskustelut käytiin myös Kotkan Syyspäivillä. Ajatukset ja teologiset näkemykset tuntuvat jakautuvan melko selvästi kantoihin, joissa toiset olisivat valmiit avaamaan kaikki palveluvirat naisille ja toiset taas tekisivät siihen muutamia rajoituksia. Keskustelun sävy on ilahduttavasti ollut rakentavaa ja kunnioittavaa, vaikka näkemykset olisivatkin poikenneet toisistaan.

Myös seurakuntamme vanhimisto on käsitellyt aihetta ja todennut nykykäytännöstä, että seurakuntamme palveluvirat on avattu naisille. Naiset ovat miesten tavoin armoituksensa perusteella valtuutetut toimimaan muun muassa pastoreina, opetustehtävissä ja vanhimmistotyöskentelyssä. Ainoina rajoituksina tähän mennessä on käsitetty vanhimmaksiksi nimittämisen ja seurakunnan johtajan viran kuuluvan miehelle.

Vanhimmiston velvollisuus on valvoa seurakunnassa annettavaa opetusta ja sen tahtotilana on ollut tehdä päätökset Raamatun ilmoituksen valossa. Siksi tätä aihetta tutkitaan jatkuvasti ja sen käsittelyyn palataan jatkossakin.

Myös Jyväskylän helluntaiseurakunnan vahvuus ja yksi menestymisen salaisuus on ollut uskollisten ja uutterien sisarten palvelutyö. Silti naisia ei aina miesvaltaisessa johtajuusmallissa ole ymmärretty tai huomioitu oikein. Tästä syystä anteeksi-pyyntö on enemmän kuin paikallaan.

Jatkossa onkin erityisen tärkeää paneutua Uuden testamentin henkeen, jonka mukaan Kristuksessa ei ole miestä eikä naista, ja niihin kehoituksiin, joissa kehoitetaan kunnioitukseen toinen toisiamme kohtaan.

Jyrki Palmi

Jatkoa edelliseltä sivulta.

suntoa naisen asemasta seurakuntien hengellisissä palvelutehtävissä. Toimeksiantoon liittyi myös pyyntö selvittää helluntaiseurakuntien nykyiset käytännöt ja niiden taustalla olevat perusteet sekä arvioida niiden raamatullisuutta.

Eettis-opillinen toimikunta tiivistä keskeiset havainnot ja johtopäätökset kirjalliseen raporttiin "Nainen helluntaiseurakunnan palvelutehtävissä". Helluntaikirkon hallitus laati sen pohjalta seurakuntien vanhimistoille erillisen työkirjan, joka lähetettiin ennen Syyspäiviä seurakunnille aiheen tarkempaa käsittelyä varten. Aihe oli esillä myös Kotkan Syyspäivillä.

Kaksi tulkintalinjaa

Nainen helluntaiseurakunnan palvelutehtävissä -raportti avaa kaksi erilaista raamattu-uskollisuuteen pohjautuvaa tulkintalinjaa. Niiden ytimessä ovat seuraavat Uuden testamentin kohdat: 1. Kor. 11:3-12, 1. Tim. 2:11-15, 1. Tim. 3:2, 12, Tit. 1:6, Ef. 5:21-33 ja Gal. 3:28.

Komplementaristisen näkemyksen mukaan mies ja nainen ovat samanarvoisia, mutta heillä on erilaiset tehtävät, jotka täydentävät toisiaan. Egalitaarisen näkemyksen mukaan mies ja nainen ovat tasavertaisia myös kaikkien seurakunnallisten tehtävien osalta, ja molemmat voivat toimia kaikissa palvelutehtävissä.

Sekä Helluntaikirkon raportti että Syyspäivät jättivät seurakunnan tehtäväksi linjata oma näkemyksensä ja rakentaa oma käytäntönsä asiassa.

● LEEVI LAUNONEN

Suomen Helluntaikirkon eettis-opillisen toimikunnan puheenjohtaja

Lähtömme oli rukousvastaus

Olimme lähetysarjoittelussa Laosissa vuonna 2008, viihdyimme hyvin ja halusimme palata Kaakkois-Aasiaan. Erityisesti koimme kutsua olla tukena lapsille ja nuorille. Valmistuttuamme aloimme rukoilla Jumalaa näyttämään tietä ja tunsimme, että jotain muutosta oli tulossa. Kun ovi Aasiaan aukesi uudelleen vuonna 2013, tiesimme, että tästä on kyse, kertaavat Heidi ja Pekko Kotamäki tietään lähetyskentälle.

- Lähtö lasten kanssa jännitti, samoin kuin tukiverkostosta ja toimivasta terveydenhuollosta luopuminen. Samalla koimme iloa ja intoa lähteä seuraamaan Jumalan meille valmistamaa tietä ja ymmärsimme, että rukouksiimme oli vastattu.

- Laosin rauhallisuuden ja sulkeutuneisuuden jälkeen Kambodža vaikutti vapaammalta, mutta myös ruuhkaiselta sekä roskaiselta. Köy-

hyys tuli eri tavalla silmille, kerjävien lasten päivittäinen näkeminen rikkoi sydäntä ja tekee sitä edelleen, Kotamäet kuvailevat ensikosketustaan uuteen maahan. Tällä hetkellä heidän työarkensa koostuu pääosin toimistotyöstä, kumppanien ja nuorisotiimien tapaamisista, työn suunnittelusta, koulutusmatkoista ja seurakuntavierailuista. Lapset käyvät kansainvälistä koulua ja ovat kotiutuneet hyvin uuteen ympäristöön. Manu ja Lumia ovat viettäneet suurimman osan elämästään Aasiassa. - Nautimme erityisesti ihmisten tapaamisesta sekä paikallisten tukemisesta omassa työssään, rinnalla kulkemisesta, Heidi ja Pekko kertovat.

- Parasta on se, kun näkee ihmisen oppivan jotain uutta, tai kun huomaa työn vaikutuksen nuoren elämässä ja nuoren innon olla auttamassa yhteisön muita nuoria.

VAIKOJUA-ULLAMAILIA KOTAMÄKI

Kotamäkien arki sujuu hyvin vieraassa maassa ja koti tuntuu kodilta sielläkin.

- Välillä kulttuuristressi nousee pintaan liikenteen sujumattomuuden, huonon hygieniatason tai polttavan kuumuuden takia. Haasteena ovat myös työmatkat, ero perheestä sekä kielitaidon puute. Tärkeintä kuitenkin on, että saame olla perheenä yhdessä ja kokea olevamme juuri oikealla paikalla, he kertovat. - Ennen omat kuvitelmat lähetystyöstä liittyivät lähinnä saarnaamiseen, kun nykyään ajatus auttamisesta ja palvelemisesta värittää työtämme. Jokainen päivä ei ole suurta seikkailua tai valtavaa

julistustyötä, vaan normaalia arkea sekä käytännönläheistä auttamista ja läsnäoloa. Pieniä asioita ja muutosta tapahtuu pikkuhiljaa.

Kotamäet kertovat kotiseurakunnan merkityksen kasvaneen vuosi vuodelta.

- Emme voi tarpeeksi kiittää saamastamme rukouksesta ja viesteistä! Ne ovat tärkeä muistutus siitä, että työ ei ole vain meidän ja Jumalan yhteinen, vaan mukana olette myös te siellä. Toivomme että lapsija nuorisotyö Kambodžassa voisi pysyä rukouksissanne edelleen.

● ANNA KRIIKKULA

KURKKAUS KENTÄLLE

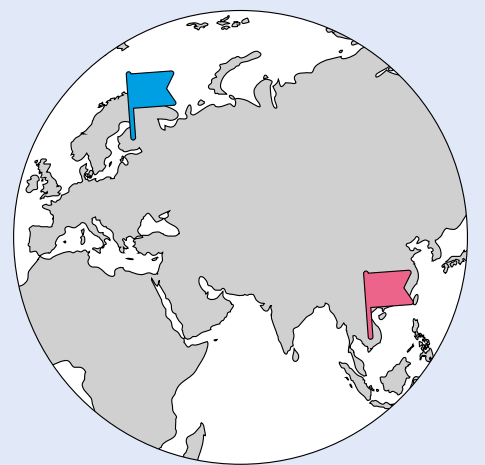
Ketkä: Heidi, Pekko, Manu, 6, ja Lumia, 4, Kotamäki

Missä: Phnom Penhissa Kambodžassa

Mitä: Heidi Fida Internationalin Aasian taloussuunnittelijana ja Pekko nuorisokeskuksessa

Parasta juuri nyt:

Perusarjen toimivuus ja kokemus omalla paikalla olemisesta

Myönteisyys kasvanut, mutta muutos vaatii aikaa

Jukka Piirainen on seurannut helluntailiikkeessä käytyä naiskeskustelua lähietäisyydeltä 90-luvulta asti. Tällä hetkellä Piirainen viimeistelee aiheeseen liittyvää väitöskirjaansa, jossa hän tutkii asenteita naisvanhimmuutta kohtaan Suomen helluntailiikkeessä.

Tutkin pastoreiden ja vanhinten sekä vertailukohteena riviseurakuntalaisten asenteita. Ytimessä on naisten vanhimuus, koska se on ainut tehtävä, jossa naiset eivät vielä voi toimia seurakunnassa. Tutkimukseni perusteella enemmistö hengellisistä johtajista vastustaa naisten vanhimmuutta. Riviseurakuntalaisista suurin osa hyväksyy naisvanhimmuuden.

Vaikka Piirainen ei väitöskirjassaan tuo ilmi omaa kantaansa, on hänellä kuitenkin selkeä näkemys aiheesta.

- En näe mitään syytä estää naisia toimimasta missään hengellisessä tehtävässä. Vaikuttaako opetuksen, tuleeko se miehen vai naisen suusta? Mielestäni ei millään tavalla.

Piirainen kertoo kohdanneensa monia naisia, jotka kokevat kutsua hengelliseen johtamistehtävään.

- Kuinka voimme arvioida, onko jonkun toisen kutsu mahdollinen? Liian monta naista on saatettu uskon kriiseihin ja jopa laiminlyömään oma kutsunsa tällaisilla kommentaareilla. Minulle tämä on se kipein kysymys tässä keskustelussa.

Naiset miesten rinnalle

Monissa seurakunnissa naispastorit ja naispuoliset työryhmien vetäjät ovat mukana vanhimmistotyöskentelyssä. Piirainen näkee tämän kehityssuunnan positiivisena.

- Hengellinen työ on tiimityötä. Naisilla on paljon sellaista viisautta ja osaamista, joka täydentää miehiä. Helposti ajatellaan, että naisten hyväksyminen vanhimmiksi johtaa siihen, että naiset alkavat johtaa seurakuntaa. Ei kyse ole siitä, että

naiset alkavat johtamaan seurakuntaa yksin, vaan he tulevat miesten rinnalle johtamaan seurakuntaa yhdessä.

- Uskon, ettemme ole enää monen vuoden päässä siitä, että nainen voi toimia missä tahansa palvelutehtävässä seurakunnassa. Myönteisyys naisten vanhimmuutta kohtaan kasvaa koko ajan, ja jossain vaiheessa voimasuhteet kääntyvät niin, että enemmistö suhtautuu siihen myönteisesti. Tankkeria ei kuitenkaan käännetä viidessä minuutissa. Tämä on niin perustavanlaatuinen kysymys, että muutos asiassa vaatii aikaa.

● SUVILEINONEN

kolumni

Kielikin on tuli

Ihmisille on luontaista kiinnittyä yhteisöihin. Muodostamme identiteettiämme sen perusteella, miten yhteisöimme tunnustavat ja tunnustavat meidät ja merkityksemme sille. Tunnistaminen ja tunnustaminen tapahtuvat paitsi käytänteiden, myös niiden sanojen kautta, joilla meidät huomioidaan ja meitä määritellään. Käytetyt sanat eivät aina välitä ristiriidatonta viestiä.

Olen ollut helluntaiherätyksen piirissä kohta 37 vuotta. Identiteettiäni seurakuntalaisena on tähän mennessä pitkälti määrittänyt sukupuoleni ja siihen liittyvä kielenkäyttö. Kokosin keskeisiä sanoja ja ilmauksia, joita yhteisöni piirissä on käytetty naisista ja naisiin liittyen ja jotka ovat muokanneet ajatuksiani itsestäni seurakunnan jäsenenä.

"Jumalan luomisessa asettama järjestys; nöyryys; alamaisuus; heikompi astia; lisebelin henki; rukoileva mummo; lähetyspioneerit; siivous ja ruoanlaitto; tarvitsemme lisää miehiä toimintaan; miehensä alaisuudessa toiminnan johtajana; kenenkäs työtä sinä olet?; lahjojen mukainen palvelus"

Seurakunta ei ole ollut paikka, jossa olisin toimijana kukoistanut. Onneksi se on ollut paikka kokea Jumalan läsnäoloa. Naisena minua ovat vaivanneet näkymättömyyden tunne sekä sukupuoleeni liittyvän kielenkäytön aiheuttama nöyryytys.

Seurakuntien linjaukset naisten palvelutehtävistä ovat muuttamassa. Se tuskin heti muuttaa identiteettiäni seurakuntalaisena naisena. Sitä paitsi pitkään toistetut hokemat saavat minut tunnetasolla kysymään, pitäisikö kaiken säilyä ennallaan. Uskon kuitenkin, että käytäntöjen lisäksi kielenkäyttöä muuttamalla voidaan vaikuttaa positiivisesti yksilöiden kokemukseen omasta merkityksellisyydestään. Ehkä omiinikin.

Maria Ruohotie-Lyhty

Hengellinen työ on tiimityötä. Naisilla on paljon sellaista viisautta ja osaamista, joka täydentää miehiä.

Jyväskylän helluntaiseurakunnan henkilökunta kiittää kuluneesta vuodesta ja toivottaa kaikille seurakuntalaisille levollista ja siunattua joulua.

Kuvassa edessä vas. Sirpa Arposuo, Jyrki Palmi ja Hannamari Ahvenus. Takana vas. Kenneth Karppinen, Samuel Tedder, Sandesh Robert, Jani-Matti Korpela ja Pauli Vilkkilä. Kuvasta puuttuu työpöydällä oleva Armi Hintikka.

Poimintoja vanhimmiston ja hallituksen päätöksistä

Hallitus päätti elokuun kokouksessaan, että syksyllä kerätään kuukausilahjoitusilmoituksia UKK-hankkeeseen ja tämän vuoden aikana järjestetään ylimääräinen yhdistyksen kokous nykyisen kirkkorakennuksen myymisestä. Hallitus päätti palkata Samuel Tedderin Armi Hintikan sijaiseksi syyskuun alusta tämän vuoden loppuun saakka.

Valtakunnallinen Syyspäivien suunnitteluryhmä oli lähettänyt vanhimmistolle ennakkomateriaalia Kotkan Syyspäiviä varten. Syyspäivien yhtenä teemana oli "Seurakunta miesten ja naisten palveluyhteisönä". Syyskuun kokouksessa perehdyimme ennakkomateriaaleihin, teimme ryhmätöitä ja kävimme keskustelua ryhmätöiden pohjalta. Jyrki määrittelee seurakuntamme linjaa tämän lehden pääkirjoituksessa. Syyspäivien yhteydessä järjestettiin myös ensimmäinen pastorinvaltakirjakoulutus, jossa seurakunnastamme mukana olivat Sandesh Robert, Tomi Kuosmanen

ja Jyrki Palmi. Hallitus päätti syyskuun kokouksessaan, että seurakuntaamme työsuhteessa olevien lähettien kanssa noudatetaan KJTESiä.

Lokakuun vanhimmiston kokouksessa otimme kantaa ehdotukseen Keski-Suomen edustajasta neuvoo-antavien vanhimpien ryhmässä. Varsinainen valinta tehdään Keski-Suomen työntekijäpäivillä. Kävimme läpi ajankohtaisia lähetysasioita. Tero ja Virpi Mesäislehto ovat tehneet uudet työsopimukset Fidan kanssa tämän hankekauden loppuun. Totesimme lähetystoimikunnan esityksen pohjalta, että olemme jatkossakin kannattamassa heitä, jos työt jatkuvat Fidan kehitysyhteistyöprojekteissa myös tämän jälkeen. Samuel Tedderin työnkuvassa on mukana lähetyspastorin tehtäviä. Lähetystoimikunnassa oli sovittu, että tänä syksynä lähetyspastorin roolissa on tärkeintä keskittyä lähettihoitoon. Samuel on syksyn aikana yhteydessä kaikkiin lähetteihimme. Merja ja Miika Tou-

kola ovat juuri tulleet Suomeen noin vuoden työkaudelta Malmöstä. Kävimme läpi myös seurakunnan ajankohtaisia asioita eri vastualueilta ja käytimme aikaa rukoukseen.

● ARI KUUSMA

Jälleen Suomessa!

Lokakuu oli perheemme viimeinen kuukausi Malmön lähetyskentällä, nyt olemme asettuneet uuteen kotiin Jyväskylässä. Kiitos kaikille esirukouksille sekä kannatusrenkaassa mukana olleille. Vuosi Ruotsissa oli upeaa aikaa nähdä Jumalan valtakunnan rakentuvan. Lokakuun tähtihetkiä oli mm. opiskelijatyön koulutus,

jonka vedimme tiimin kanssa kuudelle innokkaalle opiskelijalle. Lisäksi läksiäisissämme saimme olla todistamassa, kun Gideoneiden edustajat lahjoittivat kiinalaiselle ja vietnamlaiselle opiskelijalle heidän elämänsä ensimmäiset Raamatut.

Miika, Merja, Noomi ja Nella Toukola

Tervehdys Kambodžasta!

Jos kuvaisimme syksyämme parilla sanalla, ne olisivat vauhdikas ja työntäyteinen, mutta siunattu. Heidi on matkustanut melkein koko syys- ja lokakuun ja opastanut talousasioissa eri kohteissa Aasiassa. Pekko on työstänyt uutta hanketta ja suunnitelmat ovat hyvässä vauhdissa. Rukouksiin on vastattu ja suunnitteluun löytyi paikallinen tiimi, jolla on näky kaupunkilaisnuorten tukemisesta.

Jos kaikki menee hyvin, voimme avata uuden projektin kumppanin kanssa vuoden päästä. Aasian Fida-päivillä saimme virkistyä muiden lähettien kanssa ja lapset pääsivät leirille. Iloitsimme erityisesti kotiseurakuntamme läsnäolosta aktiivisesti ja Samuelin vierailun kautta.

Kotamäet

Joulutervehdys Papualta!

Tänä vuonna meillä vietetään taas kesäjoulua, mutta muistoissa on vielä viime vuoden valkoinen joulu. Joulu ei näy kotimme ulkopuolella mitenkään erityisesti. Joulutunnelma syntyy itse leipoen ja koristellen.

Vuosi on ollut erinäisistä syistä haastava niin arjessa kuin työssä. Kuitenkin päällimmäisenä on kiitollisuus siitä, että omalta osaltamme

saamme olla jakamassa evankeliumin sanomaa. On mahtava todeta, että Jumalan tahdossa kulkeminen tuo siunauksen ja että antaessa saa.

Siunattua joulua! Kiitos tuesta ja rukouksista!

Rakkain terveisin

Esa, Marianne, Lotta, Milla ja Emil Pyykkönen

"Miten olette voineet löytäneet elävän Jumalan?"

...kysyi Aldo, nuori motoristi, joka oli vieraanamme.

Matti vieraili CMA Makedonian tapaamisessa ja jatkoi kilpakuski Slobodan kanssa roadracing-tapahtumiin Kreikkaan ja Bulgariaan. He tapasivat ajajia mm. Makedoniasta, Turkista, Romaniasta, Serbiasta, Kreikasta, Israelista ja Bulgariasta. Moni kuuli evankeliumin ensi kertaa. Motoristiraamattuja valmistuu nyt turkiksi, kreikkak-

si ja serbiaksi jaettavaksi tulevan kauden kisoissa ja näyttelyissä. Rukousaiheita: Pyhän Hengen vuodatusta, romanilasten ja -perheiden ahdinko, Kosovon Kairos-kurssin valmistelut (Taru falisitaattorina), motoristi Aldon ja Kosovon motoristien pelastuminen.

Kiitollisina teistä kaikista, rakkain terveisin
Matti, Taru ja Essi Natri

Shalom!

Israelin kolmen viikon juhlijakso on juuri päättynyt (Uusi vuosi, Suuri sovituspäivä, Lehtimajanjuhlat). Lehtimajanjuhlille tuli jälleen noin 5000 vierasta noin 90 eri maasta! Juhlat olivat iso kiitosaihe ja katseet ovat kääntyneet ensi vuoteen, jolloin tulee kuluneeksi 50 vuotta Jerusalemin yhdistymisestä.

Meillä elämä rullaa entiseen malliin, mutta haluamme jättää tärkeän esirukousaiheen: Unescon toimesta juutalaisten ja kristittyjen yhteys Jerusalemin Tempelivuoren pyhiin ja raamatullisiin paikkoihin on haluttu kieltää. Tämä on paitsi absurdia, myös vaarallista historian uudelleen kirjoittamista ja uskomme perusteiden täydellistä kieltämistä! On tärkeää herätä tässä asiassa.

Siunaavin terveisin ja esirukouksista kiittäen
Juha ja Kati Ketola

Hei!

Vierailin humanitaarisessa hankkeessa Kongossa (DRC) pakolaisleirillä, jossa jaoimme avustustarvikkeita. Leirillä sain nähdä häivähdyksen Kristuksesta eräässä kohtaamisessa. Angélique lepäsi kivipedillä, hänellä oli työmeikki saatu peitto lämmittämässä. Matkalta palattuani kirjoitin runon hänelle.

Kun Aurinko laskee
siltoin valot sammuu
vain kivipeti alla
Pieni elämä
suuri Valo
Huomenna jälleen
aurinko laskee
kivipeti edelleen
ihmisen kuori
Valo on mennyt
Valon antajan luo

"Kaikki, mitä olette tehneet yhdelle näistä minun vähimmistä veljistäni, sen te olette tehneet minulle." Mt. 25:40

Hyvää joulua kaikille!
Mesiäislehdon Tero ja perhe

ajan-kohtaista

LA 26.11. Klo 10-14
Kaiken maailman markkinat lähetystyön hyväksi!
Puuroa tarjolla klo 11-13

SU 27.11. Klo 12.30
YLIMÄÄRÄINEN SEURAKUNNAN YHDISTYKSEN KOKOUS, jossa päätetään UKK-hankkeesta etenemisestä

SU 11.12. klo 15
JICF Christmas Party

TI 13.12. Klo 19
Vielä kerran - Freidiba Boodos-konsertti
Kyösti Roth, Benjamin Roth, Erno Enroth

KE 14.12. Klo 12
Päiväpiiriin joulujuhla ja Klo 19 Joulun Tukikohta

SU 18.12. Klo 14
Joulupuurotarjoilu Klo 16 Seurakunnan joulujuhla

SU 25.12. Klo 11
Joulujumalanpalvelus

SEURAKUNNAN PANKKIYHTEYS

KS Osuuspankki
FI54 5290 0220 2926 09

Seurakunnalle	viite 12001
Lähetyskelle	viite 11222
RV-lehti	viite 12700

Uutta kotia kohti -rakennushanke

FI36 5290 0220 4531 77
viite 1025